

Mint fogadjalak téged

Paul Gerhardt
(1653)

Johann Crüger
(1598-1662)

1. Mint fo-gad-ja-lak té - ged, Vi - lát Re-mény-sé - gét? Mint kö-szönt-he-tem

fé - nyed, Mint si - es-sek e - léd? Ó, drá - ga Jé-zus, kér - lek, Te

mu-tasd meg ma - gad, Hogy mi ked-ves te - né - ked, És ho - gyan vár-ja - lak!

2. Ha Sionod az útra Zöld ágat szórt eléd, Hadd zengje szívem húrja Tenéked énekét,
Hogy frissen, bátran szálljon Tehozzád énekem, És szüntelen szolgáljon E földön életem!

3. Hogy megments, Jézus, engem, Mit tettél üdvömért, Mert láttad testem-lelkem Halálos ínségét!
A béke szent országát Én elveszítettem, De jöttél, hogy az áldást Te visszanyerd nekem.

4. Mi készítetted, hogy értünk Elhagyd a mennyeket, És vállald emberlétünk? A mentő szeretet!
Az egész nagy világot És sok sebé-baját, Mit irgalmad jól látott, Te így öleled át.

5. Vésd ezt szívedbe mélyen, Te bánkódó sereg! Túl csillagatlan éjen A hajnal közeleg!
Ne csüggedj, Segítséged Ott áll ajtód előtt, És megvigasztal téged, Ha bebocsátod őt.

6. Eljön újra: megítél Élőket, holtakat. A benne bízó nem fél, Annak kegyelmet ad.
Kelj fel, szép Napunk, várunk! Vígy országodba el, Hol mindörökké áldunk Új hálaénekkal!